

Type vraag: *Vraag om Uitleg*

Van: Benjamin Dalle

Datum van indiening: 12/09/2026

Aan: Elke Van Den Brandt

Bevoegdheden: collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

---

Onderwerp: Kwaliteit van Nederlandstalige kinderopvang in Brussel

Geachte collegevoorzitter,

Op 7 juli 2026 bespraken we in deze commissie de problematiek van de Nederlandstalige kinderopvang in Brussel naar aanleiding van de meest recente capaciteitscijfers van het Agentschap Opgroeien. Daarbij wees ik onder meer op de daling van het aantal Nederlandstalige opvangplaatsen, het grote aantal onbeantwoorde opvangvragen en de impact van het personeelstekort op de effectief beschikbare capaciteit.

Nu blijkt uit recent onderzoek van BRUZZ en Knack, gebaseerd op meer dan 3.300 inspectieverslagen, dat naast de capaciteit ook de kwaliteit van de Nederlandstalige kinderopvang in Brussel belangrijke aandachtspunten kent.

Uit het recente dataonderzoek van BRUZZ en Knack blijkt dat 23 procent van de Nederlandstalige crèches in Brussel de afgelopen vier jaar een advies tot handhaving kreeg. In Vlaanderen gaat het om 10 procent. In Antwerpen en Gent ligt het aandeel eveneens aanzienlijk lager dan in Brussel.

Deze cijfers verdienen onze aandacht. Een advies tot handhaving betekent uiteraard niet automatisch dat een kinderopvanginitiatief ondermaatse opvang biedt. De overgrote meerderheid van de Brusselse kinderopvanginitiatieven levert dagelijks kwaliteitsvol werk, vaak in moeilijke omstandigheden. Tegelijk is het verschil met Vlaanderen te groot om te negeren.

Brusselse kinderen en ouders moeten kunnen rekenen op dezelfde kwaliteitsgarantie als kinderen en ouders in Vlaanderen. De kwaliteitsnormen mogen niet verschillen naargelang de plaats waar een kind wordt opgevangen. Wel moet de ondersteuning rekening houden met de specifieke Brusselse context.

Die context is bijzonder. Kinderopvanginitiatieven worden geconfronteerd met een krappe arbeidsmarkt, een tekort aan Nederlandstalige kinderbegeleiders, hoge kosten en beperkte beschikbaarheid van geschikte infrastructuur. Uit de inspectieverslagen blijkt bovendien dat taalproblemen en personeelstekorten in een aantal gevallen samenkomen.

Een tweede aandachtspunt is de frequentie van de inspecties. Volgens het onderzoek kreeg slechts ongeveer 30 procent van de Brusselse crèches de voorbije drie jaar minstens twee

inspecties, terwijl Zorginspectie dit zelf als streefdoel hanteert. Regelmatige inspectie is niet alleen belangrijk vanuit handhaving, maar kan ook een belangrijke rol spelen in het vroeg detecteren van problemen en het bieden van gerichte ondersteuning.

Ten slotte valt het grote verschil op tussen opvanginitiatieven met een vrije prijs en opvang met een inkomensstarief. 64 procent van de vrije-prijscrèches kreeg sinds 2022 een advies tot handhaving, tegenover 12 procent van de inkomensgerelateerde opvang. Dat verschil verdient verder onderzoek. Tegelijk bevestigt het volgens mij het belang van de keuze om verder te investeren in inkomensgerelateerde kinderopvangplaatsen. Zoals u aangaf in deze Commissie in juli steeg het aandeel daarvan in Brussel van 57 procent in 2014 naar 81 procent vandaag. De Vlaamse regering heeft bovendien aangekondigd deze legislatuur nog 450 bijkomende inkomensgerelateerde plaatsen in Brussel te willen realiseren.

Mevrouw de Voorzitter, u verklaarde naar aanleiding van het onderzoek aan dat de VGC bij de Vlaamse regering “op tafel zal kloppen” en erop zal aandringen dat eerdere engagementen worden uitgevoerd. De VGC wil daarnaast zelf investeren in infrastructuur, veilige buitenruimtes en de begeleiding van langdurig werkzoekenden naar jobs in de kinderopvang.

Ik wil benadrukken dat het is belangrijk dat deze ondersteuning niet pas wordt geboden wanneer een tekort tot een handavingsdossier leidt. Coaching, taalondersteuning en ondersteuning bij infrastructuur moeten beschikbaar zijn vóór problemen escaleren.

Ik heb voor u de volgende vragen:

1. Hoe beoordeelt u de vaststelling dat 23 procent van de Nederlandstalige Brusselse crèches sinds 2022 een advies tot handhaving kreeg, tegenover 10 procent in Vlaanderen? Welke verklaringen ziet u voor dit verschil?
2. Welke bijkomende preventieve ondersteuning wil de VGC aanbieden aan kinderopvanginitiatieven die moeilijkheden ondervinden op het vlak van personeel, taal, administratie of infrastructuur, zodat problemen kunnen worden aangepakt vóór ze tot handhaving leiden?
3. Slechts ongeveer 30 procent van de Brusselse crèches kreeg de afgelopen drie jaar minstens twee inspecties. Welke stappen zal u zetten om ervoor te zorgen dat regelmatige inspectie en preventieve begeleiding in Brussel voldoende worden gegarandeerd?
4. Hoe verklaart u het grote verschil in handavingsadviezen tussen vrije-prijscrèches (64 procent) en inkomensgerelateerde opvang (12 procent)? Zal de VGC dit verschil verder laten onderzoeken?
5. U heeft aangegeven bij de Vlaamse regering te zullen aandringen op de uitvoering van haar engagementen. Welke concrete engagementen verwacht de VGC van Vlaanderen, en op welke termijn?
6. Op 1 januari 2027 daalt het begeleider-kind ratio van 1 op 8 naar 1 op 5 voor baby's en 1 op 7 voor oudere peuters. Welke impact verwacht u van deze verlaging, onder meer in licht van het huidige personeelstekort?

7. Welke bijkomende middelen en maatregelen plant de VGC zelf deze legislatuur om de kwaliteit van de Nederlandstalige kinderopvang in Brussel te versterken en hoe ziet ze haar regierol in dit dossier verder concreet?

Ik dank u voor uw antwoord,

Benjamin Dalle